

DIT VERTELDE HIJ NOG NOOIT

DE ERNSTIGE KANT VAN P

'IK DENK NOG ELKE DAG AAN MIJN OVERLEDEN GROOTMOEDER'

In 'Peter Live' mag Peter Van de Veire (38) ongebreideld het *zotteke* uithangen, maar hij heeft ook een ernstige kant.

Wanneer hij over z'n overleden grootmoeder praat, bijvoorbeeld. 'Men vergeet weleens dat ik ook maar een mens ben', zegt hij.

Ik ben heel tevreden met hoe 'Peter Live' eruitziet', zegt Peter Van de Veire, die er net een uitzending van 'De Peter Houdt Van Je Show' op MNM heeft op zitten. 'De sfeer zit goed, en de gasten zijn altijd content.'

Content? Ook over die vervelende 'bedsofa'?

Da's inderdaad een *ambetant* ding. Maar goed, ondertussen weet ik al hoe ik erin moet gaan zitten zonder onmiddellijk onderuit te zakken. Natalia helaas niet, dat werd pijnlijk duidelijk. (*lacht*)

Eerder zei je: 'Soms word ik 's nachts wakker en vraag me af: 'Zijn we wel goed bezig met MNM?' Ken je het antwoord al?

Ik word 's nachts niet meer wakker. (*lachje*) Luister, MNM is een radiozender die nog geen jaar bestaat, en we zitten op schema. Nu komt het er alleen maar op aan om nog beter te worden.

Volgens de recentste cijfers slagen jullie er niet in om Q-music bij te benen.

Oké, maar we hebben wél zestigduizend luisteraars meer dan Donna, onze voorganger. Toegegeven: die luisteren niet zo lang, waardoor we tóch een lichte terugval kennen. Maar ook Q-music heeft lichte klappen gekregen.

De euforie van de begindagen lijkt

In Peters woning hangt een portret van zijn grootmoeder Marie-Louise. 'Zij was een van de belangrijkste vrouwen in m'n leven', zegt hij.

N PETER VAN DE VEIRE

getemperd. Hadden jullie niet gehoopt dat MNM direct een enorm succes zou zijn?

Dat wás het ook in 't begin, maar je kan niet verwachten dat dat blijft duren. Geef ons nog een paar jaar om ons te bewijzen. Uiteindelijk is het op dit moment vooral belangrijk om te kijken of een programma goed klinkt en de juiste MNM-sfeer uitademt. De Prestatie is belangrijker dan de Prijs.

Je doet tv én radio, handig voor iemand die zegt dat hij aandacht nodig heeft. Maar kan een mens ook te véél aandacht krijgen?

Ja. Ik betreur het niet dat het wat minder is dan vroeger. Het was te veel geworden. Ik voelde ook constant dat men overall klaarstond om me af te knallen. De verwachtingen die rond mij gecreëerd werden, kon ik onmogelijk nog inlossen.

Kon je er het absurde van inzien?

Ondertussen wel. Maar ik ben blij dat het me niet tien jaar eerder is overkomen, want dan was ik er vast minder goed uitgekomen. Het is bij momenten best wel hard. Ik heb medewerkers - ik noem geen namen - huilend uit een studio zien lopen omdat ze de keiharde commentaar niet konden verdragen. De luisteraars die hun kritiek spuien, zouden moeten beseffen dat hun boodschap vaak gigantisch hard aankomt. Misschien wel veel harder dan ze zelf willen.

Zijn dat de momenten dat jij dat vrolijke masker afzet?

Het raakt me niet meer zoals vroeger. Maar ik heb natuurlijk wel verschillende kantjes, en één daarvan - het uitbundige - vergroot ik uit op radio en tv. Wat niet wegneemt dat ik in een hoekje kan zitten janken, maar daar heeft men op tv niks aan. Weet je, ik ben een méns, al lijkt niet iedereen dat zomaar te geloven. Men vraagt me vaak: 'Welke pillekes pakt jij, Van de Veire?' of 'Hoeveel lijntjes cocaïne snuift jij per dag?' Wel, niks van dat alles. Ik ben zeer blij als mensen, nadat ze me wat beter hebben leren kennen, opmerken

dat ik best wel een kalme gast ben. **Er wordt dus verteld dat jij aan de cocaïne zit.**

Dat doet de ronde, ja. Een man had mij met een vriend van het toilet zien komen, en had daaruit geconcludeerd dat we samen gesnoven hadden.

Terwijl jullie misschien hadden zitten kussen of zo.

(lacht) Voilà! Dat is de enige, echte waarheid! Een gouden raad: ga nóóit samen met een kameraad naar het toilet, want dan ben je ofwel homo ofwel drugverslaafd. Nee, eerlijk: ik heb nog nooit cocaïne gebruikt en het is me nog niet aangeboden. En áls ze me het aanbieden, bedank ik vriendelijk.

Ben jij niet iemand die alles geprobeerd wil hebben?

Twintig jaar geleden misschien. En dan nog... Sigaretten heb ik geprobeerd, ja. Een keer een halve joint ook, maar dat had geen effect bij mij. Je moet weten: ik was bij de Chiro, daar werd alleen maar een pintje gedronken. Meer niet.

Je vermeldt graag dat je ooit stofzuigerverkoper bent geweest. Beschik jij over een hoog Theofiel Boemerang-gehalte?

'Kritiek van luisteraars komt vaak gigantisch hard aan. Ik heb al collega's huilend uit de studio zien lopen'

Ik ben dan misschien wel een klein ventje, maar ik boekte geen grote percentjes. *(lacht)* Ik heb het anderhalve week gedaan, en geen enkele stofzuiger verkocht. Eerlijk gezegd: het was allemaal een beetje louche. Zonder scrupules verkochten mijn collega's die dure toestellen aan werklozen. 'Geen probleem', zeiden ze dan, 'het OCMW zal wel een afbetalingsplan opstellen.' Wel, dat

'Ik ben heel tevreden met 'Peter Live'.'

Enkele 'stunts' uit z'n 'Grote Peter Van De Veire Och-tendshow'. 'Ik ben zeer blij als mensen, nadat ze me wat beter hebben leren kennen, opmerken dat ik best wel een kalme gast ben.'

kón ik niet. Zij wel, en ze verdienen 300.000 frank per maand. Ik ben blij dat ik nu voor radio en tv mag werken. Liever mensen laten lachen dan ze te bedotten.

Jij hebt een Inge Vervotteke gedaan op Facebook.

Omdat ik het maximum aantal van vijfduizend vrienden heb bereikt? Inderdaad, ik krijg voortdurend aanvragen, maar ik ken die men-

sen natuurlijk niet allemaal persoonlijk.

Hoeveel echte vrienden heb je?

Vrienden die alles van mij weten? Geen vijf, denk ik. Da's meer dan genoeg, want het is moeilijk om vriendschappen te onderhouden. En iets gaan drinken met maten of kennissen is al helemaal een ramp. Zulke dingen moet ik echt inplannen.

Ben jij een slechte vriend?

PETER VAN DE VEIRE

► Goh, áls ik dan al eens tijd heb, lig ik eigenlijk het liefst op mijn gemak in de zetel. Nog zoiets: kennissen regelmatig opbellen, vroeger deed ik dat consequent. Tot ik eens een test heb gedaan. Ik had een 'goede' vriend die ik vaak belde. Ik dacht: 'Nu wil ik toch eens afwachten of hij zelf het initiatief neemt'. Wel, ik heb nooit nog iets van hem gehoord. Opgeruimd staat netjes, want zo'n goeie vriend zal het niet geweest zijn.

Je hebt drie dochters. In een Studio Brussel-programma belde je ooit één van hen op. Waarom?

Mijn kinderen betrekken bij mijn werk, dat doe ik normaal nooit, maar toen had ik een goede reden. Mijn dochter is namelijk jarig op sinterklaasdag, het was té leuk om te laten liggen. En het was een goed gesprek tussen een gelukkige dochter en een trotse vader.

Ouders hóren trots te zijn op hun kinderen. Hoe zit dat met jouw ouders?

Soms zie ik mijn moeder staan blinken. En als mijn pa zijn achternaam vermeldt, en hem gevraagd wordt of hij de 'vader van' is, dan kan hij zijn trots niet verbergen.

Hebben ze jou streng opgevoed?

Niet per se. Eigenlijk ben ik grotendeels opgevoed door mijn grootmoeder, die bij ons inwoonde. Ze is overleden, maar ik kan zeggen dat Marie-Louise Claeys nog steeds één van de belangrijkste vrouwen in mijn leven is. Er hangt een schilderij met haar beeltenis op een prominente plaats in mijn huis. Ik zie haar dus dagelijks, net zoals toen ze nog leefde. Ook toen was ze er áltijd voor mij.

Het was een hele klap voor jou toen ze stierf.

Nogal, ja. Ik was toen achttien, en had nog nooit zoiets meegemaakt in mijn naaste omgeving. Ze was al tachtig, een mooie leeftijd om te gaan, maar toch... Aan het einde van haar verblijf bij ons thuis bleef ze de hele dag op haar kamer. Op een ochtend hoorde ik een klap. Toen ik ging kijken, zat ze scheef tegen de muur gezakt: een herseninfarct. Vanaf toen ging het snel: er

Over zijn stap terug bij MNM. 'De verwachtingen die rond mij gecreëerd werden, kon ik onmogelijk nog inlossen.'

volgden meer attaques, ze moest naar het ziekenhuis en daarna naar het rusthuis.

Hoe was het om haar zo te zien?

Raar. Gruwelijk. Ze was altijd zo levendig geweest, en plots was alles anders. Maar ondanks dat blééf ik trots op haar. Altijd geweest, ook als puber, wat toch zeer *on-cool* was.

Wat voor iemand was jouw grootmoeder?

Eigenlijk kwam het erop neer dat ze zich graag overal mee bemoeide. (*lachje*) En dat kon niet meer toen ze begon af te takelen, wat het nog erger maakte. Ze wilde blijven functioneren en dat lukte steeds minder. Ik herinner me dat ze aardappelen had geschild, zonder al te veel resultaat. Ik zag in haar ogen die wanhopige blik van: 'Ik besef wat er aan de hand is, maar het gáát echt niet beter meer dan dit.' Die vergankelijkheid, dat moet zeer confronterend zijn geweest voor haar.

Ze wist wat haar te wachten stond?

Dat kan bijna niet anders. Na haar allerlaatste aanval moest ze constant aan de zuurstoffles. Ze was een schim van wat ze ooit was geweest. Ik zie haar nog zitten in haar groene *peignoir* die ze achterstevoren droeg zodat ze de knopen niet kon losmaken. Op een zon-

dagochtend kregen we het telefoontje dat ze was overleden. Heel erg vond ik dat, maar we waren ook blij voor haar dat ze van alle ellende verlost was. Het was de eerste keer dat ik iemand - hoe zal ik het zeggen - zo dóód heb gezien.

Hoe lang heb je erover gedaan om dat uit je systeem te krijgen?

Het verdriet maakte snel plaats voor opluchting, omdat we beseften dat de dood voor haar vooral een verlossing was. Maar ik denk nog bijna elke dag aan mijn grootmoeder. Het zou geestig zijn als ze nu getuige kon zijn van alles wat ik doe. Ik vraag me af of ze wat ik op tv uitspook, zou goedkeuren.

Ben jij je er te allen tijde van bewust dat alles vergankelijk is?

Ja, maar het boezemt me niet langer angst in. Bovendien heb ik geen geheimen, of toch niet van die aard dat ze tegen mij zouden kunnen werken zodat ik mijn job bij de VRT verlies. Maar ik weet wel dat het op elk moment gedaan kan zijn. De VRT-collega's die ooit van het scherm zijn gehaald, zijn talrijk. Vroeger dacht ik: 'Als dit afgelopen is, wat moet ik dán gaan doen?' Da's voorbij. Dit is mijn job, punt. En mocht het toch ooit mislukken, dan ga ik wel bij een bank werken. Alhoewel, da's ook miserie tegenwoordig. (*lacht*)

■ JO SMEETS

STIJN CONINX WORDT OPNIEUW VADER

Stijn en echtgenote An krijgen een vierde kind.

Filmregisseur Stijn Coninx (52) wordt voor de vierde keer vader. Dat verklapte Chris Lomme (70) per ongeluk tijdens het Radio 2-programma 'A La Prima' met Luc Verschueren. Chris wenste de toekomstige vader en zijn vrouw succes met hun zwangerschap, niet wetende dat Stijn en An het goede nieuws nog niet verder hadden verteld.

SPIJT

'Ik had mijn tong zeven keer in mijn mond moeten omdraaien', verontschuldigde Chris Lomme zich achteraf. 'Dit is een onherstelbare fout van mij, ik heb er echt spijt van. Ik besef dat ik hem pijn heb gedaan.'

Stijn en zijn vrouw hebben al drie kinderen. De twee jongste, Klaas en Marie, zijn doof geboren, en dragen hoog-technologische hoorimplantaten. ■ IH

03.11.2009